

AZI, VA?
prezentăm

CENACLUL ALBATROS

AL ORGANIZAȚIEI U.T.C. DE LA
ÎNTEPRINDEREA „SEMĂNĂTOAREA“

La întreprinderea „Semănătoarea“ din București se produc nu numai utilaje huruitoare, de mărimea unei case, ci și versuri. De patru ani și jumătate funcționează aici un cenaclu — Albatros — la sedițele cărora tinerii vin fără să semneze în prealabil convocatoarele. Unii vin ca să citească ce-au scris. Alții ca să discute. Iar alții, pur și simplu, ca să asculte și să plece apoi acasă cu un fel de rezonanță a frumuseții în minte. Printre animatorii devotați, care au sprijinit de-a lungul timpului, cu căldură, cenaclul merită menționată Angela Popescu. Iar dintre tinerii care îi frecventează în prezent — sudorița Georgeta Rădoi, strungarul Costin Negoită, electricianul Dan Boban, elevul Milea Vulpe, studenta Lucia Badea, asistenta medicală Lorică Constantin, frezorul Pavel Popovici (acum militar în termen), analistul programator Adrian Ciopașu, mecanicul Ion Niculescu, strungarul Gheorghe Vasile. Primii șapte scriu versuri. Ceilalți

trei sînt folkși. Majoritatea lucrează în întreprindere. Cîțiva au lucrat cîndva, și-au schimbat apoi locul de muncă, dar la cenaclu tot vin. De două ori pe lună, vîntura, se adună la club, nu înainte de a-și înlocui salopetele cu haine elegante, ca pentru o împrejurare sărbătorească. Sub dogoarea poeziei, oboseala se topește fără urmă. Uneori, discuțiile se întind pînă seara tîrziu.

Versurile scrise de membrii cenaclului nu sînt deloc... semănătoriste. Tinerii de aici se dovedesc, dimpotrivă, adepți convingși ai modernității. Fac experimente interesante și, dacă multe versuri suferă de stingăcie, există și unele în care scintela mult așteptată se produce. În orice caz, în toate se simte dorința de a spune ceva important, ceva din adîncul sufletului, ceva care să merite atenția celor din jur.

ALEX. ȘTEFĂNESCU

Pentru literatura română cel mai prestigios semnatar al unei rubrici de „postă redacție“ rămîne Iosif Vulcan. L-am fi uitat de mult pe blîndul redactor al revistei transilvane „Familia“, ignorîndu-l produsele literare compuse cu frumoasă stîlășă. Dacă n-ar fi avut el norocul de a deschide într-o bună dimineață (dimineața unei literaturi!) un plîc venit dintr-un tînzăpuit miazănoapte moldovenesc și semnatar M. Eminoviciu — privatist. Versurile junelui l-au fermecat peste măsură și înaintea de a-1 răspunde și, implicit, de a-1 publica vreo cîteva strofe, Iosif Vulcan a avut inspirația de a se propune drept „naș“ al privatistului, botezîndu-l Eminescu, nume ce umple cu sunet pur lexicoanele lumii.

Deși acest colț de pagină nu e „Familia“ lui Vulcan și mai jos iscălitul nu își propune să deschidă o adevărată postă a redacției, mărturisesc, iubite cititor, că port cu lubire în suflet ideea unor convorbiri cu cel ce bat la porțile versului presupunînd că nu mi-ar fi greu să fiu... Iosif Vulcan. Mai greu e să caligrafiez pe un plîc numele unui nou Eminoviciu-Eminescu. Mai greu, vreau să spun imposibil.

Oricît de coplesitoare ar fi selenica umbră a lui Mihai Eminescu, n-ar fi drept ca aprinzînd flori și cuvinte sub sfînt numele său să nu nutrim convingerea că mesajul lui poate fi continuat. Cu sculele genului sau nu (o, din păcate mai ales nu) avem datoria ca, fără a ne lipsi sufletul de inimitabilele euriții eminesceni, să încercăm să șoptim cu măcar un semn „creșterea limbii românești / și-a patriei cinstire“.

Să punem așadar sub semnul Eminescului această fereastră de pagină altfel numită rubrică.

Plicurile pe care le am în față nu mi-au fost adresate mie ci redacției. Și nici nu sînt foarte noi. Imi îngăduie totuși să cred că fie și așa, cu o repede ochire — vorba cronicarului — pot să-mi fac o imagine despre înzestrarea celor ce-și umplu orele cu nemăsurată ambiție de a scrie versuri. Nu sînt deloc norocoși pîncă întîmplarea mă pune în fața unor plicuri lipsite de cea mai mărunțică surpriză: versificări stîngace, lipsite de fior care nu îngăduie comentarii.

Nu laud versuri, de data asta ci omagiez dragostea de vers a unor tineri (șper) ca Vasile Pascu, Constantin Draica, Ioan Timpău, Mioara Acrețoale, Elena Balan, Al. D. Fundulianu, Viorel Folghel, D. D. Maranda, Stoian Cantemir, I.C. Ștefan, Dudan Stelian, Mircea Moldovan, Dumitru Constantin, Hora Eddie, Ramona Apostol, I. Mihăiță, Păpușu Dumitru, Volintiru Nicolae, Traian Sășărmă.

Nu e puțin lucru să lubestî poezia, și cu o emoție totdeauna reală am privit anevoința celor ce învingîndu-și stielele ajung să-și trimită lucrările unor redacții. Drumul spre... plumb e anevoios cînd nu imposibil de parcurs. Nu orice versificator ajunge neapărat poet, fie și „muncînd“. Dar eșecul lui — doar aparent — adaugă un spor de mister lumii poezilor și poeziei și îl conferă misiunea, plină de noblete de a fi un activ propagator de poezie și de frumos. Ce sînt acești „esuați“ pe care semnatarul de postă redacției îl „condamnă“ nemilos? Niște cascadori ai poeziei. Credeți că e puțin?

GHEORGHE TOMOZEI

DEFINIȚIE

Nu imi este teamă de crengile copacilor,
De liane, de boscheși, de rugii de măceși
Și de alte prelungiri ale nifeseimei.
Sînt penetrabil și uneori mai și cint.
Ocup postul de imblinzitor de copaci
Iar în timpul cînd sint bine dispus și în mină
Imblinzesc și păduri.
Chiar deunăzi am tăiat o pădure foarte grea
Pe care apoi am imblinzit-o
Cu ramificații pînă în răunchii apelor
Care, curios, curgeau printr-un țînet
Pe care în calitate de descoperitor
L-am numit stăruitor
Țărnuț de deasupra cuvintelor mele.

DAN BOBAN

AICI

Aici a apărut numele meu
de ieri, de azi, de milenii
și a rămas legat de fructul
copt al livezilor, de lanul
mădios al cîmpilor, de apele
zgomotoase ce duc cîntecele
noastre în mare și mai departe !...
Am rămas legat de munții
cu frunzi semețe și am văzut
dușmanii de departe, întîmpinîndu-l
cu steagul pămîntului, cu ȳierul
săgeților, cu pieptul, peste care
nu am lăsat pe nimeni să calce.
Aici am rămas legat de cîntul
fluierului și al buciului
din strunga ciobanilor care știu
să-și apere mielii ce zburdă,
cu propriul lor singe, îngrișînd
pămîntul cu hoiturii păgîne.
Aici am rămas legat de istoria
numelui meu, Decebal, Mircea,
Ștefan, Mihai, Gheorghe,
Horia, Iancu, Nicolae.
Aici am înălțat cinturii spre zei
și ne-am creat legendele noastre
atît de frumoase, care se aud
ca trîncărie a timpului, ca nestăvilită
poftă de aer și lumină,
aici sintem de milenii !...

COSTIN NEGOIȚĂ

SE ANUNȚĂ O NOUĂ CARTE

(Urmare din pag. a III-a)

du-le în pintecul lor de metal, pînă seara, cînd greierii îi vestesc pe toți că ziua s-a terminat.

Noaptea se lasă încet, măcînd lumina mărunț pînă ce devine o pulbere fină, imprăștiată în aerul deodată răcorit, ca un parfum, ca o muzică neauzită, în depărtare curge Dunărea. Iată, leneșă, lăsîndu-se tăcută în aval ca o fatalitate. Curge leșetică, în virtutea domoale, nestrînă în chinga malului de piatră. E vară adîncă la Dunăre și totul pare dintr-o dată liber, întreg și plin încît strigătul nu mai încapă între zări, iar ecoul e îngîhit de orizontul de care nu se poate lovi.

Pădurea de cîmpie se alege în jurul petelor mari de soare ce topeșc umbara din loc în loc și doar o mișcare ușoară vine să vînture arșița printre arborii tumețiați de secetă.

Depart, unde zarea se lățește de jur împrejur, din împreunarea drumului cu cerul se naște un punct, a concentrare de substanță, de care privirile nu se pot dezlipi și începe a crește, a se mișca, prinde consistență și formă, se apropie, se aude.

„Sînt fintinar — spune căruțașul. Vin de aici, din comună. Lucrez la casa unor oameni. Au vrut fintină nouă și m-au chemat pe mine, că mă cunoșteau. Înainte lumea își săpa singură fintina, că n-avea bani să plătească. Nici nu erau fintinari pe

la noi. Acum s-au îmbogățit, ori s-au boierit, știu eu... Da, vorba aia : norocul meu ! Știi, eu nu șap. Decît găsesc locul cu apă bună și desemnez planurile. De săpat sapă muncitorii. Li angajez eu pe care-i cunosc și-i știu oameni vrednici. N-au mai rămas prea mulți meseriași buni. Cînd au dat ei de apă, vin eu și cîmpușesc puțul cu piatră. Dau formă pietrei, o rotunjesc și o înalț pînă sus, deasupra pămîntului“.

„Cu meseria asta a mea nu prea am ce face la oraș. Cine mai are nevoie de fintini acolo, că toți stau la bloc ? Și cîți mai au o să-i dărim curînd. Nu se mai apucă el de fintini. Demult, cînd lucram la meșter, se cîștigau bani frumoși cu fintinări; acum a rămas meserie pentru bătrîni, așa ca mine. De tineri e nevoie pe la fabrici, ce știu eu?, la munci grele și care trebuie făcute repede. Eu aici, dacă vreau, stau acasă și o săptămînă încheiată. Nu mă grăbește nimeni“.

Căruțașul privește în lungul drumului pe sub borul pâlăriei de paie, își strînge ochii din

el tot e cel mai mic și să-l dau la învățătură. Și ceilalți copil au carte, da' pe asta gîndeam să-l dau pe la facultăți, la București. Să se facă doctor, să ne îngrijească pe mine și pe măsa cînd n-om mai putea. L-am chemat și l-am zis : mă, tu să te faci student... că și cu țî-o cumpăra casă în București, să trăiești ca oamenii. L-am lăsat să nu muncească, l-am preparat și cu un profesor tînr de aici, de la școală, da' n-a intrat. Zicea că e greu, că nu pricepe, că lui nu-i place și că ar vrea tot la o meserie ceva, da' prin București. Am zis să mai încerce, că n-o fi foc. Da' el nu și nu, că n-are rost. Spunea că

motocicleta nu poți? Spunea că ceilalți băieți, care-s mai de pe lingă București, au toți motocicleta și rid de el c-a-i de la țară. Îi văd frîmîntat, aduce mereu vorba de casă, de motocicleta și de asigurătoare. Da' eu mă fac că nu pricep. Las' să muncească, să vadă și el ce greu se cîștigă banul. Cînd eram ca el și lucram la meșter, nu m-a ajutat nimeni. Singur mi-am făcut stăre. Dacă reușea la facultăți, îi luam tot ce vroia el, că știu că nu s-ar fi descurcat singur numai cu cartea. Și-apoi, în neamul nostru, n-am fost prea învățați nici unii. Da' dacă așa a vrut el, în fabrică, atunci să muncească să se ridice prin puterea lui. Nu-mi fac griji. E tînr, sănătos și are toată viața înainte...“

Căruța se îndepărtează încet prin pinza de praaf, pînă ce drumul și zarea o înghit din nou. Sub soarele năprasnic al miezului fierbinte de zi, statura încovoială pe capră a căruțașului mi se părea mică, puțină, strîlăvită de căldură. Am crezut o clipă, cînd era destul de departe, că-l aud vorbind cu calul. Sau cu porumbul. Sau cu pădurea cea rară de cîmpie, povestindu-l necazul care-l frîmînta. Și, pe neobservate, încetul cu încetul, un șir lung de scîți ce călăreau prin vinele lui s-au retras tăcuți, apucînd-o care încotro și pierzîndu-se în cele patru vînturi singuraticii, cu capul în piept.

„PE DECINDEA DUNĂRII“

„...Azi am lucrat. Acu' sînt liber pînă milne. Le-am lăsat oamenilor ce să facă. Asta-i bine la meserie, că lucrezi cînd vrei și cînd vrei, cînd te-nțelegi cu omul și nu vine nimeni să te mine într-una de la spate, că acu' fă ala, acu' fă ailaltă. Și treaba iese, și iese bine. Oamenii au încredere în mine că le fac o treabă de care or să fie mulțumiți. Da' dacă vreau, pot sta acasă și o săptămînă. Numai că mie nu-mi vine să stau, să nu fac nimic. Niciodată nu m-am odihnit o săptămînă încheiată în toată viața mea. Nu-s om dacă nu munesc în fiecare zi cîte ceva. Afară de duminică. Duminică e zi sfîntă...“

cauza luminii prea puternice și scui pă printre cai în colb.

„Cîștig bani destul. Casă am, căruța am, cu roți de gumă, să merg la muncă, plătesc și impozitul la stat, că așa e drept, îmi mai rămîne și mie destul. Mai am zarzavaturi în curte, cîteva păsări, mîncarea nu mă prea costă. Da' am și eu un of : pe fiu-meu îl mai mic. Ceilalți au fost cîmînti, m-au ascultat : un băiat lucrează aici, în comună, la parcul auto. Fata am măritat-o bine acu' cîțiva ani după un inspector de la Alexandria. Am și nepoți de la amîndoi copiii. Numai cu asta mic n-o scot deloc la capăt. M-a făcut de rușine la tot satul. Gîndeam că

vrea într-o fabrică, pe vreun șantier, orice, numai în București să fie. Alexandria nu-i mai place. Zice că e în provincie. N-a vrut să mai asculte nici de mine, nici de măsa și a plecat la București. Ne-a scris că e la un curs de calificare rapidă și, cînd termină, intră cu 1400 de lei pe lună în fabrică. De, știu eu?, o fi bine și așa cum zice el. Stă la un cămin muncitoresc. Mai vine pe la noi duminicile. Vine, mîncă și pleacă. În urmă cu vreo lună mi-a cerut să-l ajut să-și ia motocicleta și garsonieră, să se poată însura. I-am zis : da' fără

La început de drum

Vor fi aceste pagini un fapt de istorie literară? — ne întrebam, nu fără emoție, zilele trecute, cînd li se conturau deja conținutul și expresia grafică. Ne întrebam astfel și eram conștienți că răspunsul — pe care numai viitorul îl poate da — depinde de modul în care vom ști să împlinim ambițiile cu care pornesc la drum aceste pagini. Cu alte cuvinte, de modul în care ele vor reuși să se alcătuiască într-un instrument de entuziasmă, dar și severă, încodire a ceea ce se întîmplă esențial în creația tînă, a ceea ce s-a produs și a ceea ce e pe cale să se producă și, prin aceasta, într-un spațiu în care tinerii cititori, colegii noștri de generație, vor afla vești bune de la tinerii creatori.

Creația tînă de azi conturează trăsături care o defnesc ferm în succesiunea de tinere generații din Istoria literaturii noastre. O generație mai îndrăzneată cu temele și formulele estetice. O generație convinsă că **angajarea literaturii, reflectarea realității, specific românesc**, nu sînt doar cuvinte pentru articole de fond sau pentru declarații solemne, ci înșuși rațiunea de a fi a marii creații. O generație mult mai convinsă decît altele că în materie de literatură creația, adică fapta, este singura care contează. O generație puternic înscrisă în efortul creator al tinerei generații pentru înălțarea României socialiste. Și cu toate acestea, această tînă generație nu s-a afirmat în conștiința publică și, paradoxal, nici în conștiința tinerei generații de cititori cu puterea cu care s-au afirmat alte generații tinere, cu puterea la care are dreptul prin talent și credință în artă.

Cauzele acestei situații sînt numeroase și chiar în paginile „Scintei tineretului” mulți tineri creatori au relevat unele dintre ele: absența unei critici de susținere prin reținerea tinerilor critici de a aborda creațiile colegilor de generație, o tăcere nejustificată în rîndurile tinerilor creatori față de activitatea publicistică, absența unor preocupări constante ale revistelor pentru a aduce la cunoștința cititorilor ce se întîmplă în tînă creație etc. Cu nostalgia acele perioade din istoria ziarului nostru cînd paginile acestuia gazduiau pe cei mai reprezentativi creatori ai tinerei generații, de la Labiș la Fănuș Neagu, **Scinteia tineretului** și-a propus să contribuie, după puterile ei, la înlăturarea acestor cauze: abordînd cu îndrăzneală fenomenul literar-artistic al tinerilor, comentînd prompt aparițiile editoriale, invitînd stăruitor pe tinerii creatori la o intensă activitate publicistică în paginile noastre.

„**Confluente**”, aceste pagini care și-au luat îndrăzneala de a se numi Supliment literar-artistic al „Scintei tineretului”, se manifestă prin ambiția de a contribui la lichidarea uneia din cauzele mai sus semnalate: **firava preocupare pentru a ține la curent pe tinerii cititori, publicul larg, cu ceea ce se întîmplă în creația tînă**. Prin rubricile pe care le avansăm odată cu acest număr, „**Se anunță o nouă carte**”, „**Distingem o voce**”, „**Constelații lirice**”, „**Vă prezentăm un cenaclu**”, paginile dedicate creației tinere de către „**Scinteia tineretului**” se vor un efort insistent și entuziast de a aduce în atenția tinerilor cititori, a publicului larg, vești din creația tînă. Prin fragmentul de proză sau prin grupajul de versuri publicate la „**Se anunță o nouă carte**”, vești despre volumul pe care-l pregătește un tînă creator. Prin spațiul oferit unui tînă încă neafirmat, la „**Distingem o voce**” vestea intrării unei noi voci în literatură. Prin „**Vă prezentăm un cenaclu**”, viața și creația unui cenaclu. Iată de ce, așa cum arătăm la începutul articolului, aceste pagini nu sînt, cum se mai întîmplă uneori, un simplu spațiu tipografic pus la dispoziția tinerilor creatori, ci un instrument activ în raport cu materia literară, factor de stimulare a tinerei creații pentru că în alegerea creațiilor de publicat se va regăsi exigența unei literaturi angajate, de înaltă calitate.

De măsura îndeplinirii acestei ambiții depinde — sintem aproape siguri — răspunsul la întrebarea pe care ne-o punem: aceste pagini vor fi ele un fapt de istorie literară?

ION CRISTOIU

Desenele suplimentului: TUDOR JEBELEANU

SCHIȚĂ DE AUTOPORTRET LA DOUĂZECI DE ANI

primăvara în locul brațelor am
doi salcimi cu frunze verzi
vara sînt lanțul de la o fîntînă singură în șes
toamna — alicea care ocolește
cu bună știință iepurele tremurător
și iarna amintirea mea e destul de vie
ca să provoace înflorirea unui liliac
beau zilnic un bob de rouă
croiesc paltoane din piele de daymon
vînd ieftin tinerețe veșnică
respirația mea sparge ferestrele cu jaluzele
și casele de bani
din gură imi ies nu cuvinte ci chiar
lucrurile numite de cuvinte
dacă pendula ceasului ar bate după ritmul
singelui meu
lumea s-ar prăvăli în copilărie
iar inima mea nepotolită
e aceea care în noaptea cețoasă
vă dă sentimentul soarelui

GABRIEL CHIFU

EROUL

Erou e doar acel ce este
Născut să vină din poveste
Purtînd pe creștet o povară
Mai grea ca dragostea de țară
Mai grea decît pămîntul care
Te ține, omule-n picioare
Mai grea decît este ușorul
Mai grea decît de mult e dorul
Mai grea decît chiar greul este
Mai grea decît orice poveste.

DUMITRU M. ION

LIMBA ROMÂNĂ

Eu m-am născut pe pămîntul limbii române
Aici, unde în fiecare casă locuiește Eminescu.
O, pămîntul acesta, capete albastre de lupi,
urlînd
Peste care urmează un strat de statui albe,
Suliți și pluguri, găbenele și griu.
Cuvintele cele crescînd pe cuvintele
De pe buzele mamei,
Sufletul meu, crescîndu-și luminile
Din pămîntul limbii române.
Nu a murit nici un arbore,
Nu a dispărut nici cea mai umilă floare
De mii de ani tot ce e frumos în aceste locuri
S-a rostogolit din cuvînt în cuvînt
Avalanșă strălucitoare este fiecare
Stea strălucind pe cerul limbii române,
Fiecare cuvînt, o comoară pe care o apărăm
Cum apărăm munții eterni ai patriei.

MARA NICOARĂ

ÎN
ACEST
NUMĂR

● DISTINGEM O VOCE: Aurelian Tițu Dumitrescu ● SE ANUNȚĂ O NOUĂ CARTE: Gabriel Gafița, „Pe decindea Dunării” ● Constelații lirice ● Azi, vă prezentăm: CENACLUL ALBATROS — al organizației U.T.C. de la Întreprinderea „Semănătoarea” ● POȘTA REDACȚIEI

distingem o voce

Aurelian Titu Dumitrescu

Într-o după amiază de noiembrie am găsit pe birou un poem. Citindu-l, m-a frapat gestul frust, hotărât, prin care un tânăr incredința versurilor dramatice adevărului lăuntrice. Fără sfială — reală sau ipocrită — în fața propriei biografii, poetul vorbea despre sine, se confesă abrupt, punându-și existența sub raza unui ochi lucid. Semnătura lui, întreită (indicând așadar un orgoliu secret), nu-mi era necunoscută. Cel ce o caligrafiasse larg pe subterana albă a colii era Aurelian Titu Dumitrescu, poet publicat cîndva în *Convorbiri literare* și *Cronica*, apoi, cu generozitate îndelung măsurată, în *Luceafărul*, *Ramuri*, *Familia*. Cantabile, fluente, dînd cîteodată riscanta impresie că urmează drumul cumințe al romanțel, versurile poetului trăiesc printr-un dramatism neostentativ, dar de substanță. Grav, ars de neliniști, interrogativ uncori, melancolic și stăpînit alteori, poetul își prefacă biografia (morală, intelectuală, sentimentală) în lirism, cu convingerea că eul nu-i mai aparține doar sieși, că e o întrupare pasageră a unui flux de interogații ce vin de demult. Nu mi se pare de aceea întimplătoare invocarea „Gînditorului de la Hamangia“.

Reflexiv, încordat ca un arc asupra propriului eu, Aurelian Titu Dumitrescu e din slirpea aceloră pe care se poate spera.

IOAN ADAM

INTERFERENȚĂ

ninge pe trupul tău
unde va
departe

simt că mă voi pierde
acoperit de zăpezi

nimic nu se aude
poate doar vîntul în adîncul cerului
și bruse peste ferburile uscate din mine
începe să ningă

ANOTIMP ASCUNS

mai albe, mai negre,
ca zilele,
mama întinde rufe pe culme

o privește răsucindu-se între florile zarzărilor
stăpîină

— de malc...
mai albe, mai negre...
anii se aşează în noi ca oamenii într-un sat
nou

TAURUL

tremură glezna salcîmului înflorit
și alunecă pereții adormiți
spre umbra lor

poartă între coarne o fîntînă de stiele
așa ucis

după cer de o gîscă sălbatică
la mijloc de hoardă de păsări
ingenunchez în nările lui ca pe treptele unui
palat

floarea pe care ai iubit-o
în ochii taurului o scutur culoare

poartă între coarne fîntînă de stiele
pe piatra căreia găsesc insingerață
rochia ta

cîte păsări s-au cuibărit acolo
dacă ninge cu pene
pe toate prispele caselor supte de pivniți ?

GÎNDITORUL DE LA HAMANGIA

Ascuns în strălucirea limpede și grea, străbate lumea, face
și-nfioară.

De îl privești în groapa lui de gînduri, cobori în ea sfios
ca într-o țară.
Nu se mai știe cine l-a creat, nu se mai știe nici la ce gîndește,
Un gînditor a ridicat în timpuri un timp de piatră care
împietrește.

Străbune îngropat la temeli, străbate ceața toamnei rodul nou.
Aș vrea să îți aștern acasă patul, să strigi în suflet, eu să-ți fiu
ecou,
Să mă revărs în mările tăcute din ochii tăi ca două porți de
lume.

Tu ai ascuns acolo infinitul și în afara ta nu are nume...

Străbune, te implor, lovește-n mine cu biciul de lumini ce l-ai
adus !

Aș vrea să intru-n timpul tău, străbune, aruncă-mă în sulții
la apus !

Ci unde se va naște prin milenii un neam al meu gîndind
într-o statuie ?

Este nevoie prea de multe liniști și liniște pe lumea asta nu e.
Un gînditor a ridicat în timpuri un timp de piatră care
împietrește

și a intrat acolo fiecare. E miezul zilei : Un popor gîndește.

OPRIRE ÎN AMINTIRE

Eu m-am născut la margine de țîrg, un țîrg așa cum nu prea
sînt în țară.
Pe țigla casei doi cocoși de plumb cu creasta-naltă ies din timp
afară.

Bunica plînge fără să mai știe cînd poartă florile înspre fîntînă.
Cînturi cobor din suflet blind la ea ca apa el pe riu să mai
rămină.

Mama întinde rufa între miini și rufa se albește din privire.
În albia cu spumă cade zarea ca într-un geam vopsit de
minăstire.

Un cîine hoinărește pe cîmpie cu lanțul rupt, copiii vor să-l fină
și mama spală : este un păstor umblîndu-și zilele să ia lumină.
De tata îi e dor, ar vrea să-l vadă cînd circiuma e-nchisă și
străin.

Sînt multe datorii pe la vecini, fata-i acasă dar nu vrea să vină,
bolnav e tata, vai de boala lui, nici el nu simte boala ce-o are.
De viu e-n moarte și muncește-n ea ca osîndiții-n oenele de sare.
Mai sînt doar eu privind cum luna cade pe tînichele vechi și
ruginite.

Razele ei sînt ferburi nelumești și în adîncul cerului aleargă vite.
Stau singur hotărît în calea lor oprînd convoiul într-o amintire.
T-aduc pe toți și tai acele vite într-o adine și într-o pomenire.

SE ANUNȚĂ O NOUĂ CARTE

DESCO- PERIREA REALULUI

O simptomatîcă evoluție
de la descoperirea conven-
ției la descoperirea realului
a parcurs Gabriel Gafița.
Încă foarte tînăr (s-a născut
în 1952), prozator al parcurs
într-un singur deceniu un
drum al maturizării proprii
nu doar insului creator, ci și
(privind lucrurile în planul
generalului) unei literaturi.
Primul volum, *Moartea măs-
tilor* (1971) conținea povestiri
alegorice, fantastice ce stili-
zau elegant nu atât o atitu-
dine în fața vieții, ci una
față de literatură. Anată pe
criza de conștiință a unui
personaj, cea de-a doua carte
a lui Gabriel Gafița, roma-
nul *Lumină* pentru cei sin-
guri, descoperă un cazuișt,
un analist cu vocație. Realul
îmediat, diversitatea reacțiilor
omenești, dialectica sin-
cerității și a prefecțiilor,
acestea devin obsesiile (te-
mele) prozatorului, pentru
care existența și scrisul
semnifică nu numai un risc
pe cont propriu, dar și un

mod de a regîndi în profun-
zime socialul. Aceași ten-
dîință, mai accentuată, e ob-
servabilă și în *Iarna e o
altă țară* (1980), substanțială
monografie a reacțiilor și
relațiilor unui personaj ce nu
acceptă conformismul. Dez-
bărat aproape total de ticurii
livrești, autorul scrie acum o
proză sobră, tensionată, stră-
înă idilismului și falsului de
orice fel. Sînt îndicîi că Ga-
briel Gafița va rămîne fidel
acestei descoperiri : viața,
văzută în adevărul ei.

GABRIEL GAFIȚA:

„PE DECINDEA DUNĂRII“ AUTORUL SE EXPLICĂ

Acestă schiță-reportaj reprezintă prelu-
carea relativ recentă a unei mici scene trăite
de mine în urmă cu vreo opt ani, cînd am
mers cu facultatea la muncile agricole într-un
sat din Teleorman, lingă Dunăre.

În momentul de față am în atenție pentru
următorii ani mai multe lucrări de mici di-
mensiuni, pentru că rămîn într-un fel fidel
genului scurt, în care am și debutat, în 1971,
și pentru că scrierea de mici dimensiuni mi
se pare încă a fi o piatră de incercare și un
examen al concentrării și concizității artistice.
Granița dintre nuvelă și microman mi-e
greu de precizat în cazul intențiilor mele li-
terare imediate. Mă interesează mai cu seamă
reducerea la strictul necesar a narațiunii. eco-
nomia de mijloace așa-zis literare, cu alte
cuvinte, un minimum de „literaturizare“, pen-
tru că nici simțirile, experiențele, senzațiile,

gîndurile noastre nu se auto-literaturizează
cînd se produc în cadrul existenței de fiecare
zi.

Ca să fiu și mai precis, lucrez la un mic ro-
man (promis Editurii Eminescu) despre un cu-
plu — iar un cuplu, ca și în *Iarna e o altă
țară* — ajuns la capătul tinereții mature —
ambii soți au către 40 de ani — vîrsta cînd
criza la aspectul unei opțiuni categorice : vor
continua ei existența de pînă atunci sau vor
alege calea unei schimbări bruște și radicale
în împrejurările nou ivite? Eu însumi, ca autor
și ca persoană particulară, nu reușesc să in-
clin pentru dreptatea unuia sau altuia dintre
ei, ci mai degrabă sînt tentat să nici nu în-
cerc, mîrgînîndu-mă la examinarea cauzelor
și la surprînderea manifestărilor exterioare ale
crizei mai generale traversate de eroii mei.

P e decindecă Dună-
rii, la vale, / Prin-
tre triste miriști cu
ciulinii, / Trece'n
balță, legănat aga-
le, / Un chervan cu
covilțir de rogojini /
În tot cîmpul nici un fir nu-i
verde, / Mișcă vîntul albe coli-

li, / Drumul lung în zări pustii
se plorde / Sub un cer de mari
melancolii. / „Foate verde firul
peliniții...“ / Cîntă cărașul căti-
nel / Și, treziți, cu el odată
cîntă Scîții / Ce-au trecut cînd-
va prin stepă ca și ei ! /
Pînă acum cîțiva ani, pe ace-
ste locuri de care scrie poetul

Volculescu se revărsa Dunărea.
Cîteodată cruța întinsele cîmpii,
alteori le izbea pe neașteptate
cu puterea unui blestem. Oa-
menii se mutau înapoi, mai
adine spre inima cîmpiei, ducîndu-
și toată averea într-o căruță,
(Continuare în pag. a III-a)

CONSTELAȚII LIRICE

PÎNĂ LA CAPĂT

Sigur că pot mări la infinit
iluzia zilei prin care trec,
iluzia acestei toamne cu trenă insingerată.
Mă voi prefăce că nu aud cum spintecă
aerul

mina care întoarce Ceasul ceresc
numai o singură dată.
Sufletul meu se cabrează sub haina de
saltimbanc.

El face tumbre precise, el merge pe
sirmă,
el sare prin cercul de foc, printre-
ntâmplări și cuvinte

cu masca lor cabotină.
Voi avea putere până la capăt
adică până la pajșteea aceea imaginată
unde Corbul și Lupul sfîșie același pătrat
de lumină.

DANIELA CRĂSNARU

NOAPTE DE MAI

Il auzi ? Din nou atrage spre apă
o turmă de șoareci, flăcări devoratoare.
Fluierul magic nu te mai lasă să arzi.
Meșterii sași, bătînd potire de aur,
tineii în blugi, cîntînd oratoriile de

Händel,
exerciții de levitație, Ariel
Vopsindu-mi glezna în bale de viperă
și fiertură de asfodel, mizgăind sistemul
solar,

plătînd în frunză autentică o amendă...
Totul se scurge spre apă, îndată
ce-a răsunat acel fluier de oaste.
Mineralele săruri ale poemului. Turma
de rozătoare, de flăcări mărunte.
Cum se îngheșuie ! Cum aleargă

orbește !
Chiar și Roza, ieșindu-ți prin coaste.

GRETE TARTLER

SCHIȚĂ

pescăruși se înalță din valuri
cad fulgerător
și iar se înalță

arborele din piață există
simetric
în ramuri stufoase de apă, dedesupt

tu aproximezi existența
de parcă ar fi vreme oricînd
să oprești păsări migratoare
să repari ocolșuri
să convertești erori
= mica risipă

de parcă oricînd ar fi vreme

IOANA IERONIM

LA MARGINEA PĂDURII

Te-ai privi îndelung ;
o, cit de lung te-ai privi !
Vino, fiindcă pădurea
nici ea nu te știe.

Ți-ai aduce ierburii și florii
din palmele stîncilor
și flăcările jucăușe
ale izvoarelor.

Din crengi cu pulberi astrale

Ți-ai face așternut -
să cunoști nopțile mele
fără-ntuneric.

Te-ai privi, m-ai privi
și nimic nu s-ar întimpla -
am încerca doar să fim
ai Pămîntului !
primii copii.

BARTIS FERENC

In românește de DIM. RACHICI

DESPRE ȚARĂ

Despre țară pot spune atât :
Este o patrie comună și are
Uneori forma unui sărut
Pe continentul numit

respirație

Despre iarbă pot spune

oșă :

Pămîntul fără de ea
Pe deasupra ochilor noștri
ar umbra

Sau noi în pămînt am
cădea

Despre lumină și liniște spun
Sînt văzul și auzul și sînt
Elementele care compun
Ce e mai adînc în cuvînt

doar :

E aerul fără de care
Și iarbă fără de care
Și liniștea fără de care
Și lumina fără de care
Ș-ar întunericul cuvîntului și s-ar
Fringe etern în surprare

ȘTEFAN MITROI

DIMINEAȚA

Priviți, se luminează de ziuă, se desface
Pintecul dens al nopții din somnul efemer
Orașul se ridică din noaptea ca un taur
Proptit în schelăria potcoavelor de fier
Se mătură orașul, e-o forfotă nebună
Și pielea lui jilavă rămîne ca un crîn
Străzile curg și varsă în gropile comune
Sudoarea nopții neagră, de carne și de vin
O muzică profundă se-nalță și dispore
Pe străzi, pe catedrale, plutind peste păduri
Orașul își trimite canalele spre mare
Balborosînd din sute de vene și de guri.

MIRCEA FLORIN ȘANDRU

MAI ÎNTÎI ȘI PE URMĂ

Mai întii dorința de a intra pe furii
în sacul poeziei
și de a ronțoi toate nucile de acolo

cit mai repede și mai virtuos

asta pe vremea tinereții, se înțelege
(oh tinerețea mea capie
la fel de lipsită de bun simț
ca a orișicui !)

abia apoi senzația de sfișeală
și mirosul letal al florii de tei
cînd singur desfaci cu virful creionului
țesutul fraged al unui cuvînt
și tocmai la urmă lumina intensă
incomparabilă (cine ar fi crezut ?)
răbdarea tragică
de a-ți lega toată viața într-un mănunchi...

MARIUS ROBESCU

SE ANUNȚĂ O NOUĂ CARTE

(Urmare din pag. a II-a)

ca pe vremea bojeniei din calea
invadatorilor de la Orient. Mi-
grau triști și resemnați spre un
loc de împrumut, unde știau că
vor sta pînă ce Dunărea se va
liniști, îngăduindu-le să revină
pentru a găsi o casă, cui nu i-o
luase apa, putrezită pînă-n ră-
runchi de apa în care sezeseră
obiectele lor zile, dacă nu săptă-
mini întregi. Putrezită și urit
mrositoare, o casă a neferici-
rii, în care erau nevoiți să lo-
culască din nou, neavînd alt loc
unde merge. Ardeau totul și o
luau de la început : cirpeau zi-
dul pe ici, pe colo, curățau fin-
tina, munceau cu inversunare
pămîntul îngrășat de gunoaiile
suculente aduse de pretutîndeni
- atîta folos aveau în urma
inundației - și se pregăteau de
încă un an, poate doi, dacă Du-
nărea avea milă de ei. Și iar, și
iar... mereu la fel, niciodată alt-
mînteri, o viață fără culmi, dar
căreia nici nu-i ațungeau fun-
dul, care-l scufundă și din care
ei se ridicau la suprafață, iar
cu ai lor toți, cu vaca, porcul,
găinile și cîinele lor, fiindcă
știau rosturile Dunării și, cînd
li se arătau semnele învățate,
începeau încărcatul grabnic în
cărute și porneau. Mai greu era,
spuneau ei, de păstorii care ve-
neau vara de la munte cu oile:
se mișcau încet, oile se împrăș-
țiau de frică, de fiecare dată
pierdeau multe capete, încete
sau rătăcite sau furate, nu se
putea ști.

Era o viață grea, nimeni nu
spunea altfel, dar a cui dintre
părinții lor fusese mai ușoară ?
Era soarta locuitorilor de la
cîmpie, de lângă Dunăre să por-
nească ori încotro la cel mai mic
semn de neliniște. Dar erau în-
vățați și de aceea nici nu se
îmbogăteau cu mai mult decît
puteau duce într-o căruță. Ple-
cau... veneau... munceau... cam
atit.

Într-o zi, acum vreo douăzeci

crările, iar oamenii au fost duși
să presteze muncă voluntară ; nu
credeau că o să reziste digul,
de cînd se știau ei nimic nu pu-
tuse ține piept Dunării cînd se
revărsa, dar au muncit dacă așa
suna dispoziția și au grăbit lu-
crările.

Azi digul închide o întindere
nesfîrșită de pămînt. Au și ca-
nale de irigație, un canal prin-
cipal, drept, lung de cîțiva ki-
lometri, cu alte canale secundare
ce pornesc unele din altele ca
plasa. Dispoziția a mai sunat ca
să sece și bălțile din apropiere
și le-au secat, dar n-au mai
avut pește. În schimb au avut

mușcat doar în cîteva locuri din
trupul digului, dar n-a reușit
să-l înce și n-a trecut dincolo
de el, unde știa dintotdeauna
cîmpiele întinse ca-n palmă, gata
s-o odihnească. Oamenii s-au
întors, au reparat stricăciunile
și de atunci n-au mai cunoscut
bojenia. S-au așezat pe la casele
lor, s-au întocmit și au început
să gîndească peste ani, cum vor
face, cum își vor potrivi trebu-
rile.

Azi cîmpul trăiește un foșnet
neînterupt cît cuprinzi cu
ochiul de jur împrejur, un foș-
net plin de viață, de mișcare, de
armonii inseparabile. A le ghici
în liniștea dimineților de vară

labirintul sufocant și dens al
tulpinilor de floarea-soarelui,
din care nici omul nu se vede,
zbatîndu-se în căldura uleioasă,
lichidă, gizele zbirnie, biziile,
zboară toată ziua și, deznădăj-
duite, se ascund în crăpăturile
pămîntului.

La marginea lanurilor, acolo
unde rîndurile se răresc, dru-
mul e însoțit de buruieni verzi
obosite, iar în viroagele unde
nimeni nu s-a îngrijit să culti-
ve ceva, acestea izbucnesc în
cîte un petec de romaniță albă,
amărui mrositoare. Pe lângă
drumul prăfos, un pile de pădu-
re, tot ce a mai rămas din vechii
codri de pe aici. Un pile, doar
cît să arunce puțină umbră, atît
de scumpă în aceste locuri și
unde se adună spre orele amic-
zii o mină de truditori ai cîm-
pului, nevăzuți pînă atunci, ră-
tăciți prin lanuri și care stau
tăcuți, împlinind ritualul stră-
vechi al pusului mesii. Au totul
cu ei în coșuri, o mîncare sleită
și o apă caldă, pe care și-o trec
unul altuia într-o damigeană
îngropată pînă atunci sub haină
poclăzi, s-o ferească de soare.
Mîncîncă în liniște, împărțînd
tîna mesii cu calul adormit ce
ronțăie încet la fin. Bărbații își
dau pălăriile pe ceață, dezvelînd
limba clară dintre albul frunții
și negreala feții, iar femeile își
potrivesc mai bine basmalele.
Vorbesc despre anotimpuri și re-
coltă, despre copiii plecați la
oras sau despre bătrînețe și bo-
ală. Apoi se ridică și se răsfrîd
din nou peste nemărginirea cîm-
pului presărat cu mașini mari ca
niște curcani grași, roșii, ce în-
ghit paie și grăunțe, alergînd

(Continuare în pag. a IV-a)

"PE DECINDEA DUNĂRII"

de ani sau și mai înainte, au veni-
t cîțiva ingineri de la Alexan-
dria și au tot măsurat înspre
Dunăre, au tras linii cu sfoară și
țărșuri, au privit printr-un fel de
aparat fotografic, apoi s-au cer-
tat la primărie în toate satele
din partea aceea; așa se făceau
toate, cu ceartă, dar se făceau
pînă la urmă. Primarii, oameni
ca și ei, știau că or să trebuias-
că să fie de acord, n-or să aibă
cum se opune, chiar dacă nu
prea înțelegeau ei cum vine la
socoteală, dar era de datoria lor
să se certe și atunci se certau,
că doar cearta nu era pe bani.
Și într-o bună zi au început lu-

gru și porumb și ce au mai
cultivat după aceea pe acolo.
Ferma și-a schimbat profilul și
a un președinte nou acum. De-
putat.

La început, lumea n-a fost
convinsă că digul o să țină. În
timpul construcției l-a luat Du-
nărea o dată ca pe o grămăjo-
ră de pămînt și l-a împrăștiat.
Gîndea că așa o să-l ia și cînd
o să fie gata, poate mai încet,
dar tot așa. Cînd s-a ivit înc-
lul de lumină moartă la asfin-
țit, și-au încărcat din nou pu-
țîn în cărute și au plecat. Nu
s-a întimplat nimic. Dunărea a

e un joc și o căutare la fel de
veche ca și spița oamenilor de
aici, arși de soare, cu pielea
crăpată și încrețită de vînturi,
de muncile aspre și îndelunga-
te, de lupta cu griul aplecat sub
o mină uriașă, pe care numai
ei o simte, moale, de bălăcia cu
porumbul ce-și freacă frunzele
una de alta lungi și uscate, în-
fășurîndu-le într-un dans al
dragostei și al fertilității. E un
freamăt de viață urias în care
se zbat, amețite de soare, mi-
liioane de gize necunoscute, în-
carcerate în fructele aurii ale
cîmpului. Captive fără ieșire din

AGENDA TELEGRAMĂ

Tovarășul Ilie Verdēt, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România...

MINISTRUL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII DEMOCRATICE SOMALIA VA FACE O VIZITĂ OFICIALĂ ÎN ROMÂNIA

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Ștefan Andrei...

La București au avut loc, vineri seara, convorbiri între tovarășii Cornel Burtică, viceprim-ministru al guvernului...

În spiritul înțelegerii stabilite cu prilejul întâlnirilor dintre conducătorii de partid și de stat...

Tovarășul Paul Niculescu, viceprim-ministru al guvernului, ministrul finanțelor...

Cu acest prilej au fost discutate aspecte ale extinderii colaborării economico-financiare dintre România și Uruguay.

Cu prilejul sărbătorii centenarului stabilirii primelor relații oficiale între România și țările latino-americane...

Cu prilejul sărbătorii naționale a R. S. F. Iugoslavia

Tovarășul Ilie Verdēt, prim-ministru al Guvernului, a trimis o telegramă tovarășului Veselin Guranović...

La o jumătate de veac

De asemenea, tovarășul Nicolae Glosan, președintele Marii Adunări Naționale...

La o jumătate de veac

Colectivul Intreprinderii „Electromagnetica” a aniversat vârstă de 50 de ani...

SĂPTĂMINA INTERNAȚIONALĂ A APLICĂTORILOR

În fiecare an, în prima decadă a lunii decembrie se sărbătorește „Săptămâna internațională a aplicătorilor”...

Cu prilejul sărbătorii naționale a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia...

MERIDIAN

FREȘA SPORTIVĂ BRITANICĂ A MARȘATUTĂ în interes deosebit față de meciul de rugby...

TURNUL INTERNAȚIONAL FEMININ DE TENIS de la Melbourne a continuat cu desfășurarea meciurilor din cadrul sferturilor de finală...

VINERII S-A DISPUSAT în sala sporturilor din Focșani dubla întâlnire internațională de handbal...

Duminică, de la ora 16.30, tot la Focșani au loc partidele revanșă.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR

Vineri a avut loc în Capitală plenara Consiliului Național al Femeilor.

Au participat membre ale Consiliului Național al Femeilor, președinte ale comitetelor județene...

În luna responsabilităților revin sarcini de seamă, plenara a dezbătut sarcinile Consiliului Național...

Vineri, 28 noiembrie, a avut loc la Târgoviște sesiunea științifică organizată de Academia de Științe Sociale și Politice...

La Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” din Iași s-au încheiat, vineri, lucrările simpozionului românogerman...

În perioada 24-28 noiembrie ne-a vizitat țara o delegație a Mișcării creștine pentru pace din Italia...

75 de ani de activitate a Filarmonicii „Moldova”

Vineri după-amiază, la Iași, a avut loc o adunare festivă prilej de aniversare a 75 de ani de activitate...

Adunarea a fost deschisă de Liviu Braica, directorul Filarmonicii „Moldova”...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

Încheierea adunării, într-o atmosferă de vibrant patriotism, participanții au adoptat o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

În cele trei sferturi de veac care au trecut de la inaugurarea primei stagiuni permanente de concert simfonice...

În aceeași zi, la Filarmonica „Moldova” a fost vernisată expoziția „75 de ani de activitate simfonică la Iași”.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR

Vineri a avut loc în Capitală plenara Consiliului Național al Femeilor.

Au participat membre ale Consiliului Național al Femeilor, președinte ale comitetelor județene...

În luna responsabilităților revin sarcini de seamă, plenara a dezbătut sarcinile Consiliului Național...

Vineri, 28 noiembrie, a avut loc la Târgoviște sesiunea științifică organizată de Academia de Științe Sociale și Politice...

La Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” din Iași s-au încheiat, vineri, lucrările simpozionului românogerman...

În perioada 24-28 noiembrie ne-a vizitat țara o delegație a Mișcării creștine pentru pace din Italia...

75 de ani de activitate a Filarmonicii „Moldova”

Vineri după-amiază, la Iași, a avut loc o adunare festivă prilej de aniversare a 75 de ani de activitate...

Adunarea a fost deschisă de Liviu Braica, directorul Filarmonicii „Moldova”...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

Încheierea adunării, într-o atmosferă de vibrant patriotism, participanții au adoptat o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

În cele trei sferturi de veac care au trecut de la inaugurarea primei stagiuni permanente de concert simfonice...

În aceeași zi, la Filarmonica „Moldova” a fost vernisată expoziția „75 de ani de activitate simfonică la Iași”.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR

Vineri a avut loc în Capitală plenara Consiliului Național al Femeilor.

Au participat membre ale Consiliului Național al Femeilor, președinte ale comitetelor județene...

În luna responsabilităților revin sarcini de seamă, plenara a dezbătut sarcinile Consiliului Național...

Vineri, 28 noiembrie, a avut loc la Târgoviște sesiunea științifică organizată de Academia de Științe Sociale și Politice...

La Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” din Iași s-au încheiat, vineri, lucrările simpozionului românogerman...

În perioada 24-28 noiembrie ne-a vizitat țara o delegație a Mișcării creștine pentru pace din Italia...

75 de ani de activitate a Filarmonicii „Moldova”

Vineri după-amiază, la Iași, a avut loc o adunare festivă prilej de aniversare a 75 de ani de activitate...

Adunarea a fost deschisă de Liviu Braica, directorul Filarmonicii „Moldova”...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

Încheierea adunării, într-o atmosferă de vibrant patriotism, participanții au adoptat o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

În cele trei sferturi de veac care au trecut de la inaugurarea primei stagiuni permanente de concert simfonice...

În aceeași zi, la Filarmonica „Moldova” a fost vernisată expoziția „75 de ani de activitate simfonică la Iași”.

PLENARA CONSILIULUI NAȚIONAL AL FEMEILOR

Vineri a avut loc în Capitală plenara Consiliului Național al Femeilor.

Au participat membre ale Consiliului Național al Femeilor, președinte ale comitetelor județene...

În luna responsabilităților revin sarcini de seamă, plenara a dezbătut sarcinile Consiliului Național...

Vineri, 28 noiembrie, a avut loc la Târgoviște sesiunea științifică organizată de Academia de Științe Sociale și Politice...

La Institutul de istorie și arheologie „A.D. Xenopol” din Iași s-au încheiat, vineri, lucrările simpozionului românogerman...

În perioada 24-28 noiembrie ne-a vizitat țara o delegație a Mișcării creștine pentru pace din Italia...

75 de ani de activitate a Filarmonicii „Moldova”

Vineri după-amiază, la Iași, a avut loc o adunare festivă prilej de aniversare a 75 de ani de activitate...

Adunarea a fost deschisă de Liviu Braica, directorul Filarmonicii „Moldova”...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

Încheierea adunării, într-o atmosferă de vibrant patriotism, participanții au adoptat o telegramă adresată tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU...

Colectivul Filarmonicii „Moldova” din Iași, în participarea la adunarea festivă...

În cele trei sferturi de veac care au trecut de la inaugurarea primei stagiuni permanente de concert simfonice...

În aceeași zi, la Filarmonica „Moldova” a fost vernisată expoziția „75 de ani de activitate simfonică la Iași”.

Pe câțiva quadrati

Organizația U.T.C. din marile unități eralovene — Combinatul chimic „Electropulbere”...

La Romașca, în județul Iași, a fost găzduită o delegație de experți din țările U.T.C. pentru a studia...

Manifestându-și deplină aderență la politica internă și externă a partidului și statului, urmind neabătut identitatea dumeavoastră...

Este pentru noi o îndatorire de onoare o mare bucurie să spunem mai departe în telegramă — de a exprima din nou, în numele tuturor femeilor...

Foto-album

Chiar și fără zăpadă, Poiana Brașov este o excelentă gazdă pentru cei ce doresc să-și petreacă aici sfârșitul de săptămână.

Foto: GABRIEL LEANCU

COLORILE UNUI CEFERIST

Intr-una din zilele trecute, între două accelerate am călătorit în gara din Teiuș...

Am văzut cu siguranță la ușă lui Simion Buta și l-am rugat să-mi fie ghid. Pe drum mi-a povestit că are 26 de ani...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

DRUM BUN LA HOBIȚA

În autobuzul destinat să ne tucă la Hobita — o cursă în convenție — cum ne prevenise bălăba așezată la vedere...

Fără să neșocim greutățile în care se desfășoară acum lucrările agricole, cert este că ele trebuie încheiate în cea mai mare grabă...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Eu nu vînd bilete. Dar dacă tot ziceți că mergeți la Hobita, vreau și eu o fotografie, acolo în lumini, lângă bărbosii care cioplesc piatra...

Marea sărbătoare națională a popoarelor iugoslave prietene

Tovarășului TVIETIN MIATOVICI

Președintele Prezidiului Republicii Socialiste Federative Iugoslavia

Tovarășului LAZAR MOISOV

Președintele Prezidiului Comitetului Central al Uniunii Comunistilor din Iugoslavia

Belgrad

Vizita primului ministru al guvernului român, tovarășul Ilie Verdet, în Republica Populară Chineză

Incheierea convorbirilor oficiale

BEIJING 28 (Agerpres) — Corespondența de la Ioan Erhan: Vineri dimineață s-au încheiat convorbirile oficiale dintre tovarășul Ilie Verdet, membru al Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, și tovarășul Zhao Ziyang, membru al Comitetului Permanent al Biroului Politic al C.C. al P.C. Chinei...

care au contribuit la dezvoltarea multilaterală a colaborării româno-chineze. Dialogul prielnic de vizită, desfășurat în spiritul înțelegerilor dintre tovarășii Nicolae Ceaușescu și tovarășul Hua Guofeng, a contribuit la adâncirea cunoașterii și încredințării reciproce...

Tovarășul Ilie Verdet a exprimat mulțumiri pentru primirea prietenească, deosebit de caldă, rezervată delegației române — expresie a relațiilor bune care există între țările noastre...

Cooperarea — dimensiune activă a procesului edificării securității în Europa

INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ROMÂNIEI ÎN CADRUL DEZBATERILOR DIN GRUPUL DE LUCRU AL REUNIUNII DE LA MADRID

MADRID 28 — Trimisul Agerpres, Nicolae Chilie, transmis: Luind cuvântul în cadrul dezbaterilor din grupul de lucru al reuniunii de la Madrid care examinează problemele cooperării economice, științifice, tehnice...

șările semnate ale Actului final, intensificând și diversificând schimburile comerciale, acțiunile de cooperare în toate domeniile. După ce a prezentat o serie de date statistice referitoare la evoluția ascendentă a potențialului economiei românești...

Sărbătoarea națională a Republicii Socialiste Federative Iugoslavia își oferă plăcutul prilej de a vă adresa, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

NICOLAE CEAUȘESCU Secretar general al Partidului Comunist Român Președintele Republicii Socialiste România

Popoarele Iugoslavo-vecine și prietene sărbătoresc astăzi două evenimente de mare însemnătate istorică: în ziua de 29 noiembrie 1943, în condițiile grele ale ocupației hitleriste...

Calitatea democrației a relațiilor dintre cele două țări a fost încă o dată evidențiată cu prilejul vizitei întreprinse luna trecută de tovarășul Nicolae Ceaușescu...

Cu ocazia marilor sărbători naționale, tineretul român adresează tineretului și popoarelor Iugoslavo-vecine și prietene urarea de noi și însemnate succese în activitatea ronică...

La Fabrica de autocamioane din Jinan

Vizita oficială de prietenie a tovarășului Ilie Verdet în R.P. Chineză continuă în provincia Shandong. Tovarășul Ilie Verdet este însoțit de tovarășii Chen Mihail, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.C., vice-premier al Consiliului de Stat al R.P. Chinei...

umăr la umăr pentru realizarea acestui obiectiv productiv — simbol al colaborării fructuoase dintre România și China. Gazdele au adresat mulțumiri partidului și poporului român pentru ajutorul prietenesc dat...

succesele obținute într-un timp scurt, adresându-i cele mai calde urări în realizarea unei producții de înaltă calitate și subliniind că asemenea exemple de colaborare fructuoasă trebuie și mai mult extinse între România și China.

Noua ordine economică internațională — premisă a realizării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului

REZOLUȚIE ADOPTATĂ DE COMITETUL PENTRU PROBLEMELE SOCIAL-UMANITARE ȘI CULTURALE AL ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

NAȚIUNILE UNITE 28 (Agerpres): Comitetul pentru problemele social-umane și culturale al Adunării Generale a O.N.U. a adoptat o importantă rezoluție-cadru privind drepturile omului.

Rezoluția — la care România este coautoare — dă expresie unei concepții generoase și umaniste, subliniind necesitatea înlăturării unei noi ordini economice internaționale ca premisă fundamentală a realizării drepturilor și libertăților proclamate...

Roadele muncii și cooperării

Îmi notes grabit în carnetul de reporter câteva date semnificative din încercarea istorică a Belgradului. Abia mai tîrziu ocazional realizez că multe mai de folos erau fiicle următoare ale prezentului...

Imagini ale progresului economic și social al Iugoslaviei vecine și prietene (fotografiile autorului)

Solidaritate activă cu cauza dreaptă a poporului palestinian

În întreaga lume, opinia publică progresistă marchează, la 29 noiembrie, „Ziua internațională de solidaritate cu poporul palestinian”. Stabilirea printr-o rezoluție a Adunării Generale a O.N.U. în anul 1977...

fășurat dezbaterile pe marginea problemei palestinene, arată: „Ca țară situată în zona Balcanică, a Mediteranei, deosebit de apropiată de Orientul Mijlociu, România este profund preocupată de perpetuarea situației din această regiune. Tăra noastră militează sistematic pentru soluționarea problemei palestinene...

San Salvador 28 (Agerpres). Într-o comunicare oficială dată publicității la San Salvador, Comisia pentru presă și propagandă a Frontului Democratic Revolutionar (F.D.R.), care grupează cele mai largi forțe de stînga din Salvador...

Sesiunea anuală a G. A. T. T.

INTERVENȚIA ȘEFULUI DELEGATIEI ROMÂNE

GENEVA 28 (Agerpres). — La Geneva s-au desfășurat lucrările celei de-a patra sesiuni a părților contractante ale Acordului General pentru Tarife și Comerț (GATT). Reuniunea a fost consacrată examinării eforturilor depuse în cadrul GATT pentru depășirea dificultăților existente în calea schimburilor comerciale internaționale.

și la măsuri pentru a sprijini comerțul țărilor în curs de dezvoltare. Raport al secretarului general al O.N.U. asupra problemei cipriote.

Raport al secretarului general al O.N.U. asupra problemei cipriote

NAȚIUNILE UNITE 28 (Agerpres). În raportul asupra problemei cipriote, înaintat Adunării Generale a O.N.U. de secretarul general al Națiunilor Unite, Kurt Waldheim, se subliniază că noile runde de negocieri dintre reprezentanții celor două comunități, deși nu se dezlășoară într-un ritm prea alert...

Asasinarea unor militanți de stînga

San Salvador 28 (Agerpres). Într-o comunicare oficială dată publicității la San Salvador, Comisia pentru presă și propagandă a Frontului Democratic Revolutionar (F.D.R.), care grupează cele mai largi forțe de stînga din Salvador...

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- REUNITĂ LA ROMA, pentru a analiza ultimele evoluții ale politicii italiene. Direcțiunea Partidului Comunist Italian a dat publicității un document în care se arată că este necesară „o schimbare radicală în conducerea țării”...

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- REUNITĂ LA ROMA, pentru a analiza ultimele evoluții ale politicii italiene. Direcțiunea Partidului Comunist Italian a dat publicității un document în care se arată că este necesară „o schimbare radicală în conducerea țării”...

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- PARTIDUL MUNCITORESC SOCIALIST UNGAR ȘI PARTIDUL COMUNIST GERMAN se pronunță pentru convocarea grăbitei conferințe de dezangajare militară și de dezarmare în Europa, care ar putea aduce o contribuție importantă la înțărirea păcii generale.

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- ERICH HONECKER, secretar general al C.C. al P.S.U.G., a primit delegația P.C. din Danemarca, condusă de președintele partidului, Joergen Jensen.

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- POTRIVIT ULTIMELOR DATE CUNOSCUTE, seismul care a lovit sudul Italiei a provocat moartea a 193 de oameni și a rănit pe încă 1133 din cei care au fost distruși între 20 și 30 la sută dintre clădirii 81 de comune primese în prezent

pe scurt • pe scurt • pe scurt

- IN ARGENTINA a fost condamnat la șase ani închisoare un membru al sectei religioase „Martorii lui Iehova”.